

சங்க இலக்கிய நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் பொருள்சார் பண்பாடு

த. ரெஜித்குமார் அ. *

அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, வேதாரண்யம்-609108, நாகப்பட்டினம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Material Culture in Sangam Literary Neithal Songs

D. Rejithkumar ^{a,*}

^a Department of Tamil, Government Arts and Science College, Vedaranyam-609108, Nagapattinam, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
rejithd79@gmail.com

Received: 10-02-2022
Revised: 28-05-2022
Accepted: 06-06-2022
Published: 26-07-2022

ABSTRACT

The Sociology of the people of the Sangam period can be ascertained through the Sangam literature. All the products that people use in their day-to-day lives are all meant to express material culture. These products can also be called everyday commodities. This article sets out to highlight the material cultures that have emerged in the Sangam Literary Neithal (Coast and Coast Surrounded regions) songs. It also reconnoiters food, clothing, and housing patterns. The Bharatavas living in the coastal regions (Neithal) are engaged in fishing, pearl picking, conch picking, and salt selling. The resources used to make these businesses and their techniques have been explored. All these materials have emerged in the Sangam literature as a cultural remnant of the people of the coastal region (Neithal). It is noteworthy that many of the products mentioned in the Sangam Literary Neithal songs have moved away from popular culture today. All of the everyday commodities belonging to the people of the coastal region exhibit the knowledge and technique of that region.

Keywords: Material Culture, Food, Industries, Fishing, Cone Picking, Pearl, Shark Fish

முன்னுரை

பண்டைத் தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்கின்ற சுற்றுப்புறச் சூழலுக்கு ஏற்ப நிலத்தை நான்கு வகையாகப் பாகுபடுத்தி நானிலம் என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர். அவை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனப்படும். இவற்றுள் முல்லையும், குறிஞ்சியும் தமக்குரிய முறைமைத் திரிந்து பாலை நிலமும் உருவானது. எனவே பாலையோடு சேர்த்து ஐவகை நிலமாகக் கூறுவர். இதில் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமாக விளங்குகின்ற நெய்தல் நிலத்து மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் பயன்படுத்திய பொருள்சார் பண்பாட்டுக் கூறுகளை சங்க இலக்கிய நெய்தல் பாடல்கள் மூலம் எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பொருள்சார் பண்பாடு

மானிடவியலார் பண்பாட்டினைப் பொருள்சார் பண்பாடு, பொருள்சாராப் பண்பாடு என்று இரண்டாக வகைப்படுத்துவர். அதில் பொருள்சார் பண்பாட்டில் மக்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்தி வருகின்ற புழங்கு பொருட்களான உணவு, உடை, உறைவிடம், தொழிற்கருவிகள் போன்ற பலவும் இடம் பெறுகின்றன. இதனைப் பொருள்சார் பண்பில் வழக்குகள், கருத்துகள், பழக்க வழக்கங்கள்,

அறிவுத் திறன்கள், உணவு உண்ணும் முறைகள், வழிபாட்டு முறைகள், நம்பிக்கைகள் போன்ற வழக்காறுகளும் அடங்குகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார் (Bhaktavatsala Bharathi, 1980).

மக்கள் தங்கள் தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் பயன்படுத்தும் வேட்டைக் கருவிகள், வேளாண்மைக் கருவிகள், வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள், மரச்சாமான்கள், கட்டடங்கள், உணவுகள், உடைகள், அணிகலன்கள், சாலைகள், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள், எழுது பொருட்கள், அழகுப் பொருட்கள் போன்ற பொருள்சார் கூறுகள் புழங்கு பொருள் பண்பாட்டை அடையாளப் படுத்துகின்றன என்று விளக்கம் தருகிறார் (Naseemdeen, 1989).

உணவு

மனிதன் இவ்வுலகில் உயிர் வாழ்வதற்கு நீர் எவ்வளவு முக்கியமோ அது போலவே உணவும் மிக முக்கியமாகும். இயற்கை நமக்கு தருகின்ற நன்கொடைகளுள் உணவும் முக்கியமானதாகும் (Sasireha, 2021). உலகில் முதன் முதலில் உணவை நாகரீகமாகச் சமைத்து உண்டவர்கள் தமிழர்கள். பிற நாட்டினர் தங்கள் நாட்டில் விளைந்தவற்றைப் பச்சையாகவும், சுட்டும் சாப்பிட்ட போது, தமிழர்கள் உணவைச் சோறு, குழம்பு, கறிவகை என வகைப்படுத்தி சுவைபட சமைத்துண்டனர். அதுமட்டுமின்றி உடலுக்கு வலுவூட்டும் மசாலை எனப்படும் மருந்துப் பொருட்களை உணவிற்குச் சுவையூட்டியாகப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் (Chellam & Uma Mageshwari 2021). தமிழர் பண்பாட்டில் முதன்மையானது விருந்தோம்பல் ஆகும். அதில் பரதவ மக்கள் சிறந்து காணப்பட்டனர். பரதவ மகளிர் விருந்தினர்களை உபசரிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள். விருந்தினரைக் கணவரோடிருந்து எதிர் கொண்டழைத்து அவர்களிடம் இன்முகங்காட்டி உணவினைக் கொடுத்து மகிழ்வர். இதனை,

“மதி ஏக்கறாஉம் மாசு அறு திரு முகத்து,

நுதி வேல் நோக்கின், நுளைமகள் அரித்த

பழம் படு தேறல் பரதவர் மடுப்ப”

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Mooventhan, 2016). இவ்வாறு விருந்தினரை உபசரிக்கும் ஆர்வமுடைய மகளிர் செல்வங் கொழிக்கும் தம் சீர்மிகு மனையில் கொக்கின் நகம் போன்ற சோறு சமைத்து முற்றத்தில் குவித்து வைப்பர் முதலில் காக்கைக்குப் படைத்தப் பின்னர் வரும் விருந்தினருக்கு உணவு வழங்குவர். இதனை,

“பொற்றொடி மகளிர் புறங்கடை உகுத்த

கொக்கு உகிர் நிமிரல் மாந்தி ஏற்பட

அகல் அங்காடி அசை நிழற் குவித்த

பச்சிறாக் கவர்ந்த பசங்கண் காக்கை”

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2018). காக்கைக்குச் சோறு படைத்தால் தம் முன்னோர்கள் வந்து உண்ணுவதாக நம்புகின்ற வழக்கம் அக்காலத்திலேயே பரதவ சமூகத்தில் இருந்துள்ளமை உணரலாம். இவர்கள் தங்கள் உணவுகளாகக் கடலில் கிடைத்த இறால் மீன் கூழ் கருவாடு பன்றி, இமை கள் நெல்லரிசிகள் போன்ற கடல் சார்ந்த பொருட்களை உணவாக உட்கொண்டனர் (Mooventhan, 2016).

கள்

கள் எனப்படும் மதுபானம் பனை, தென்னை போன்ற மரங்களிலிருந்து பெரும்பாலும் தயார் செய்வர். நெய்தல் நிலத்தில் இம்மரங்கள் இல்லாததால் பரதவர்கள் குற்றாத கொழியல் அரிசியைக் களியாகத் துழாவிக்கூழைத் தயார் செய்வர். அதனை வாய் அகன்ற தாம்பாளத்தில் விட்டு உலர வைப்பர். நெல் முளையை இடித்து அக்கூழில் கலப்பர். இக் கலவையை இரண்டு பகலும், இரண்டு

இரவும் பாதுகாப்பாகச் சாடியில் வைப்பர். அது நன்கு முற்றிய பின்பு விரலால் அலைத்து அரிப்பர். இவ்வாறு அரிக்கப்படும் கள் வெள்ளிய நீர்மையை உடையதாக இருக்கும். இதனை, “நறும் பிழி” என்றுக் கூறுவர் (Mooventhan, 2016).

உடை

பழந்தமிழர்களின் பண்பாட்டில் உடைகள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இவர்கள் பல்வேறு விதமான உடைகளை அணிந்துள்ளமை குறித்த செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. நெய்தல் நில பரதவப் பெண்கள் மழை தெய்வத்தை வழிபடும்போது தழையாடை அணிந்துள்ளனர். இதனை,

“புன் தலை இரும் பரதவர்

பைந்தழைமா மகளிரொடு”

“கானல் ஞாழல் கவின்பெறு தழையள்”

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் தெரியலாம் (Singaravadivelan, 2005). இத்தழையாடையினை ஐவகை நிலத்து பெண்களும், இளம் பெண்களும் அணிந்துள்ளனர். இவ்வுடையின் பயன்பாடானது நீண்ட கால உழைப்பின்மையினாலும், நவீன உடைகளின் செல்வாக்கினாலும் வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது.

வீடுகளின் அமைப்பு

நெய்தல் நில மக்கள் கடற்கரையினை அடுத்த பெரு மணற்பகுதியில் வீடுகளை அமைத்து வாழ்ந்தனர். இவர்கள் வசிக்கும் பகுதியானது பாக்கம் என்றும் சிறுகுடி என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இதனை,

“துறை தணி மிகுந்த பாக்கம்

கானலம் சிறுகுடி”

என்ற பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன (Puliyur kesigan, 2018). இங்கு வாழும் மக்கள் கடலை நம்பியே வாழ்ந்தனர். இவர்களின் முக்கியத் தொழில் மீன்பிடித் தொழிலாகும். ஆதலின் ‘பெருங்கடற் பரதவர்’ எனப்பட்டனர். இவர்களின் வீடுகள் குடிசைகளாகவே காணப்பட்டன. இக்குடிசையானது மூங்கிற் கம்புகளை நிரல்படச் சார்த்தி, வெள்ளிய மரக் கொம்புகளை இடையிடையே கலந்து தாழை நாராலே அவற்றை வலித்து கட்டி, அதன்மேலே தருப்பை புல்லாலே வேயப்பட்டிருந்தது. வீட்டின் முன் மீன் பிடிப்பதற்குப் பயன்படுத்தும் தூண்டில் கம்புகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனைப் பார்பதற்குக் கேடயமும், வாளும் வைத்த நடுகல்லின் தோற்றம் போல காணப்படும். முற்றத்தில் மீன் பிடிக்கும் வலைகள் அசைந்து கொண்டிருந்தன. குடிசையின் பக்கத்தில் வளைந்த காலையுடைய புன்னையின் கிளைகளைக் கொண்டு பந்தல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதனை,

“வேழ நிரைத்து வெண்கோடு விரைஇத்

தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த

குறியிறைக் குரம்பைப் பறியுடை முன்றிற்

கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமிக் தியற்றிய”

பைங்காய் தூங்கும் பாய்மணற் பந்தர்”

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் நெய்தல் நில மக்களின் வீடுகளின் அமைப்பு எவ்வாறு இருந்தன என்பது புலனாகிறது (Mooventhan, 2016). இன்றும் மீனவர்களின் வீடுகளின் முன்பு வலையினை விரித்து உலர வைக்கும் மரபு காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காட்டில் வளரும் மூங்கில் மரமானது மீனவர்களின் வாழ்வில் பெரும்பங்காற்றும் வகையில், கட்டுமரத்தை இயக்கவும், மீன்களைப்

பதப்படுத்தி வைக்கவும், விற்பனைத் தட்டாகப் பயன்படுத்துவதுமாக, வழக்கிலிருந்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொழில்கள்

நெய்தல் நில பரதவர்கள் கடலில் சென்று வலைவீசி மீன் பிடித்தல், அவற்றை விற்பனை, உப்பு விளைவித்து விற்பனை, மீனைப் பக்குவப் படுத்தி உலர்த்துதல், முத்துக் குளித்தல், சங்கெடுத்தல், சங்கு வளைச் செய்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்கின்றனர்.

மீன்பிடி கருவிகள்

பரதவர்கள் மீன் பிடிப்பதற்குத் தூண்டில், வலை, திமில், தோணி, அம்பி, எறியுளி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினர். தூண்டிலைக் கொண்டு பொதுவாகக் கரையில் நின்று கழிகளில் சிறிய மீன்களை இரையாகப் போட்டு பெரிய மீன்களைப் பிடிப்பர். ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லும்போது வலைகளைப் பயன்படுத்துவர். வலைகளைக் கதிர் என்னுங் கருவி கொண்டு நூல் இழைகளை முறுக்கிக் கயிறு திரித்து புதிதாய்ச் சிறு சிறு வலைத் துண்டுகள் முடித்துப் பின் அவற்றை நன்கு இணைத்து ஒன்றாக்கி முழு வலையாகச் செம்மைப்படுத்துவர். இதே போன்று மீன்கள் கிழித்தெரிந்தமையால் பழுதடைந்த வலைகளையும் சீர் செய்வர். இதனை,

“வடிக்கதிர் திரித்த வல்கூண் பெருவலை”

என்ற பாடலடி மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2018).

திமில்

திமில் என்பதற்குத் தமிழ்லெக்கசிகள் ‘கட்டுமரம்’ என்னும் Catamaram, மீன்படகு, மரக்கலம் என்று பொருள் கூறுகின்றது. திமிலில் வலைகளைக் கொண்டு சென்று பரதவர் கடலில் மீன் பிடிக்கும் செய்தி சங்கப்பாடலில் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. திமில் என்ற சொல் கொடுத்திமில் தீண் திமில் நெடுந்திமில் எனப்பல அடை மொழிகளால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் உட்பகுதி அகன்றும், இரு முனைகளும் குறுகி வளைந்து காணப்படும் (Puliyur kesigan, 2018). இது மரத்தினைச் சேர்த்து கட்டி வைக்கப்பட்டதால் கட்டமரம் என்று தற்போது அழைக்கின்றனர். இதனை,

“திமின் மேற்கொண்டு திரைச்சுர நீந்தி”

என்ற பாடலடி மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2018).

தோணி

இது மீன் பிடிப்பதற்குப் பரதவர்கள் பயன்படுத்திய சிறிய வகையிலான படகு ஆகும். இதில் சென்று மீன் பிடிப்பதை,

“கடல் படாவிந்து தோணி நீங்கி”

என்ற பாடலடி மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2010). மேலும் தோணி மீன் பிடிப்பதற்கு மட்டுமின்றி நீர் நிலைகளின் இரு கரைக்கும் மக்கள் மாறிமாறி சென்று வரவும் தோணியினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனை,

“தோணியான் கரை சேர்க்குந்து”

என்ற பாடலடி மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2011).

அப்பி

இதுவும் தோணியினைப் போன்று மீன் பிடிப்பதற்கும், மக்களை நீர் நிலையின் மறுபக்கம் கொண்டு செல்வதற்கும் பயன்படுகிறது. இதனை,

“உறுவரும் சிறுவரும் ஊழ்மாறு உய்க்கும்

அறத்துறை அம்பியின் மான”

“வாள் வாய்ச் சுறவின் பனித் துறை நீந்தி,

நாள் வேட்டு எழுந்த நயன் இல் பரதவர்

வைகு கடல் அம்பியின் தோன்றும்”

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2010).

எறியுளி

பழந்தமிழ் மீனவர்கள் வீரம் கொண்டவர்கள் தனித்து நின்று கொடுஞ்சுறா மீன்களை வேட்டையாடி பிடிப்பதில் வல்லவர்களாக இருந்துள்ளனர். அவ்வாறு சுறா மீனை வேட்டையாடும்போது ‘எறியுளி’ என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். இதன் முனைப் பகுதி கூர்மையாகவும் அதன் கைப்பகுதியில் முறுக்கிய கயிறும் கட்டப்பட்டிருக்கும். இதனை சுறா மீது எறியும் போது எறியுளி சுறாவின் மேல் குத்தி நிற்கும். பின்னர் கயிற்றைப் பிடித்து இழுத்துச் சென்று சுறாமீனைப் பிடித்து பெருமிதம் கொள்வர். இதனை,

“ . . . . . நோன் புரிக்

கயிறுகடை யாத்த கடு நடை எறியுளித்

திண் திமில் பரதவர் ஒண்சுடர்க் கொளிஇ

நடுநாள் வேட்டம் போகி வைகறைக்

கடல் மீன் தந்து காணற் குவைஇ”

“கொல்வினை பொலிந்த கூர்வாள் யெறியுளி”

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Singaravadivelan, 2018).

முத்து எடுத்தல்

பரதவர்கள் கடற்கரைப் பகுதியினை ஒட்டி வாழ்வதால் கடலில் கிடைக்கின்ற முத்து, சிப்பி, சங்குகளை எடுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். முத்து, சிப்பி, சங்குகள் எல்லா நேரத்திலும், எல்லா கடற்பகுதியிலும் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பிட்ட காலத்தில் மட்டுமே கரையில் ஒதுங்குகின்றன. இதனை,

“அலங்கு இதழ் நெய்தல் கொற்கை முன்துறை

இலங்கு முத்து”

என்ற பாடலடிகள் மூலம் முற்காலத்தில் கொற்கை என்னும் துறைமுகம் முத்துக்குப் பெயர் பெற்றத் துறையாக விளங்கியுள்ளமை அறிய முடிகின்றது (Singaravadivelan, 2005). மேலும் கடலில் முத்துக்கள் மிகுதியாய் இருக்கும் பகுதிகளில் அலைகள் அவற்றை அள்ளிக் கரையில் வீசும். கடற்கரையின் வெண் மணற் பரப்பில் அம்முத்துக்கள் ஒளி சிந்தும். இவ்வாறு கிடைத்த முத்துக்களைத் திரட்டிக் கொண்டு பரதவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்வதை,

“கண்திரள் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்

தேன் இமிர் அகன் கரைப் பகுக்கும்

கானலம் பெருந்துறைப் பரதவன்”

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2010).

சங்கு

முத்தினைப் போன்று சங்கினையும் கடலில் மூழ்கியே எடுக்கின்றனர். சங்கில் வலம்புரிச்சங்கு சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். இச்சங்கின் சிறப்பாலும் புனிதத் தன்மையாலும் தொன்மைக் காலம் முதல் மக்கள் வாழ்க்கையில் அதிகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். வலம்புரிச்சங்கில் இருந்து முத்து கிடைப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இதனை,

“வலம்புரி வயிற்றிடைப் பிறந்த மாமணி”

என்றப் பாடலடி மூலம் அறியலாம் (Venkatasami, 2008). சங்க இலக்கியத்தில் வலம்புரிச் சங்கு குறித்து பல இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. உறுதுணையாக வலம்புரியன்ன வசை நீங்கு சிறப்பின் (பெரும், 35) எனவும், (நெடு. 142, நற்.17, ஒங். 193, பதிற்று. 67, பரி. 13-64, கலித்.135, அகம். 201, புறம். 397) போன்ற பாடலடிகளிலும் இது குறித்த செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சங்கினை வலம்புரி, பொங்கிய கொக்கரை என்றும் கூறுவர். நந்து, சுத்தி, நாகு, வண்டு, கோடு, வளை, சுரிமுகம், கம்பு, வெள்ளை, இடம்பி என்னும் வேறு பெயர்களால் சங்கு அழைக்கப்படுகிறது. சங்கின் சுருள்பகுதி அதனுடைய வாய்பகுதியில் ஆரம்பித்து சுருள் முனைக்கு வலதுபுறமாகச் சுற்றி வந்தால் அது ‘வலம்புரிச் சங்கு’ எனப்படும்.

சங்கு வெண்ணிறமானது என்பதால் வெள்ளிய சங்கு என்றும் வெள்ளை என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவற்றுள் வலம்புரிச்சங்கு பொங்கும் கடலில் இருந்து எடுக்கப்படுகிறது. இவ்வலம்புரி நீரில் நீந்திச் செல்வது போலத் தரையிலும் ஊர்ந்து செல்வதுண்டு. அங்கும் முத்துக்களை ஈனுவதுண்டு. இதனை,

“வலம்புரி உழுத வார் மணல் அடைகரை

இலங்குகதிர் முத்தம் இருள்கெட இமைக்கும்”

என்ற பாடல் வரிகள் உறுதிசெய்கின்றன (Singaravadivelan, 2005).

ஆழ்கடலில் மூழ்கி சங்கு எடுக்க செல்லும்போது சுறா மீன்கள் ஊறு விளைவிக்கும். அவ்வாறு ஊறு விளைவிக்க வரும் சுறா மீன்களை பரதவர்கள் விலக்கிச் செல்வர். இதனை,

“இலங்கு இரும் பரப்பின் எறிகுறா நீக்கி

வலம்புரி மூழ்கிய வான் திமிற் பரதவர்”

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2010). இதனைச் கனகசபை (1962: 86) அவர்கள், முத்தும், சங்கும் எடுக்கக் கடலில் மூழ்கினர். அத்துடன் மூழ்குமிடத்தில் சுறாக்கள் வராமல் தடுப்பதற்குரிய மந்திரமும் அவர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்று குறிப்பிடுகிறார். இதிலிருந்து சங்கு எடுப்பதற்கு மூழ்கும் பரதவர்கள் சுறா மீன்கள் தாக்காமல் இருப்பதற்கான மந்திரங்களை அறிந்து வைத்துள்ளமை புலனாகிறது.

இவ்வாறு கடலிலிருந்து எடுத்த சங்கு, முத்து போன்றவற்றைப் பரதவர்கள் விலைக் கூறி விற்பனைச் செய்துள்ளனர். இதனை,

“வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகரும்”

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Singaravadivelan, 2005).

சங்கு மருத்துவக்குணம் உடையதாகவும் விளங்குகின்றது. சங்கினால் இரத்தபித்தம், கண்ணோய்கள், வாதமிகுதி, முளைக்கட்டி முதலிய நோய்கள் நீங்கி, பசி உண்டாகும். இதனை,

“கசிவா மிரத்த பித்தங் கண்ணோய்க ளேகும்
பசியாரும் வாதம் பறக்கு - மிசிவுடனே
தங்கு முளைவிரணந் தானகலுமே வெள்ளைச்
சங்கமது வுண்டாயிற் றான்”

என்ற பதார்த்த குண விளக்க பாடலால் அறியலாம் (Singaravadivelan, 2005). சங்கின் தசையை உலர்த்திப் பொரித்து உணவாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இதில் புரதம், இரும்பு, செம்பு, கால்சியம் மற்றும் தாதுப்பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. சங்கின் ஓடு பல்வேறு நோய்களுக்கு மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. சங்கில் உடல் உரமாக்கல், துயரடக்கல், வாயு அகற்றல், பசித்தூண்டல் போன்ற தன்மைகள் உள்ளன.

சங்கு வளையல்

சங்குகளை அறுத்து பெண்கள் கையில் அணிவதற்கான சங்கு வளையல்களைத் தயார் செய்தனர். இதனை,

“பொலந்தொடு நின்ற மயிர்வார் முன்கை
வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து”
“கடற்கோடு அறுத்த அரம் போழ் அவ்வளை”

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Singaravadivelan, 2005). தற்போது இவ்வளைகளைப் பார்ப்பது அரிதாகி விட்டது. தற்போது சங்குகளைப் பயன்படுத்தி அழகு சாதனப் பொருள்கள் செய்து விற்பனைச் செய்கின்றனர். கோயில்கள் மற்றும் மக்களின் இன்ப-துன்ப நிகழ்வுகளில் சங்கின் மூலம் ஒலி எழுப்பப்படுகின்றன. சங்கினை மருந்திற்காகச் சுட்டு உரசிப் பத்துப்போடும் வழக்கமும் தற்போது காணப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

கடற்கரை விளையாட்டு

கடற்கரை மணலில் காலாற நடப்பதும், கடல் அலைகளைத் தொட்டு விளையாடுவதும் அனைவருக்கும் பிடித்தமான ஒன்றாகும். பரதவர்கள் கடல் அலைகளில் ஆடியும், கரையில் ஓதுங்கும் நண்டுகளைப் பிடித்து ஆட்டியும், கடற்கரை மணலில் பகற் பொழுதெல்லாம் விளையாடியும் அதனை விட்டுப்போக மனமின்றி நின்ற காட்சியைப் பட்டினப்பாலை,

“அலவன் ஆட்டியும் உரவுத்திரை உழக்கியும்
பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டும்
அகலாக் காதலொடு பகல்விளையாடிப்
பெற்றகு அருந் தொல்சீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும்”
என்று குறிப்பிடுகின்றது (Puliyur kesigan, 2005).

சகடம்

பரதவர்கள் உப்பினை விளைவித்து அதனைப் பல இடங்களில் சென்று விற்பனர். உப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களை உமணர் என்ற சொல்லால் சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடுகின்றது. உப்பினை

வேறு இடத்திற்குக் கொண்டுச் செல்ல சகடம் என்ற வண்டியினைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சகடு என்பது சக்கரத்தைக் குறிக்கும். சக்கரத்தின் சுழற்சியால் கடந்து செல்வதும், விரைந்து செல்வதற்கும் ஆதாரமாக உள்ள வண்டி சகடம் எனப்பட்டது. இதனை,

“வெண்கல் உப்பின் கொள்ளைச் சாற்றிக்
கண நிரை கிளர்க்கும் நெடு நெறிச் சகடம்
மணல் மடுத்து உரறும் ஓசைக் கழனிக்
கருங்கால் வெண் குருகு வெருஉம்”

என்றப் பாடலடிகள் மூலம் உணரலாம் (Puliyur kesigan, 2018). இச்சகடம் எருதுகள் பூட்டி இழுக்கப் பட்டமையால் இது மாட்டு வண்டியினைச் சுட்டுவதை உணர முடிகின்றது.

புன்னை மரம்

முற்காலத்தில் கடற்கரைப் பகுதியில் மிகுதியாகப் புன்னை மரங்கள் வளர்ந்து காணப்பட்டுள்ளன. எனவே அதன் கிளைகளைப் பரதவர்கள் வீடுகளில் பந்தல் அமைக்கப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சங்க காலத்தலைவிமார் புன்னை மரத்தின் நிழலில் அமர்ந்து உலரவைத்துள்ள மீன்களைப் பறவைகள் கவராமல் பாதுகாக்கும் பணியினைச் செய்துள்ளனர். இதனை,

“பெருநீர் அமுவத்து எந்தை தந்த
கொழுமீன் உணங்கற் படுபுள் ஓப்பி
எக்கர்ப் புன்னை இன்நிழல் அசைஇ”

என்ற பாடலடிகள் மூலம் தெரியலாம் (Puliyur Kesigan, 2010).

சுறாமீன்

பரதவர்கள் மழை கடவுளான வருணனை வழிபடும் மரபுக் கொண்டவர்கள். எனவே கடற்கரைப் பகுதியிலேயே இறைவனை வழிபடுகின்றனர். அவ்வாறு வழிபடும்போது கடற்கரை மணலில் இறந்த சுறாமீனின் எலும்பை நட்டு வைத்து வழிபடுவர். அவ் எலும்பின் மீது இறைவன் வருவதாக நம்புகின்றனர். எனவே எலும்புக்குத் (கொம்பு) தாழை மலரையும், பனை மரத்திலிருந்து வடித்தெடுத்த கள்ளையும் படையலாகப் படைக்கின்றனர். பின்னர் இவர்கள் தாழை மலரைச் சூடி கொண்டு, கள்ளையும் பருகி விரும்பிய உணவினை உண்டு ஆடிப்பாடி மகிழ்வர். இதனை,

“சினைச் சுறவின் கோடுநட்டு
மனைச் சேர்த்திய வல் அணங்கினான்
மடல்தாழை மலர் மலைந்தும்
பிணர்ப் பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும்
புன் தலை இரும் பரதவர்”

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2005). மீன் பிடிக்க அல்லது சங்கு எடுக்க செல்லும் போது சுறாமீன்கள் இவர்களைத் தாக்குவது வழக்கம். எனவே அத்தாக்குதலில் பலர் இறந்திருப்பர். ஆகவே அவர்கள் நினைவாகச் சுறா மீனின் மீதுள்ள பயத்தின் காரணமாக அதன் எலும்பினை வழிபடும் வழக்கம் தோன்றியிருக்கலாம் என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

மீன் வகைகளில் பெரியது சுறாமீனாகும். இதனைக் “கடல்வாழ் சுறவு” எனத் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார். மகரம் என்பது எல்லா மீன்களையும் குறிக்கும் பொதுப்பெயராகும். எனினும், சுறாமீனை மகரமீன் என்று வழங்குவர். சுறாமீன் கோட்டு மீன் என்றும் அழைக்கப்பட்டது என்ற செய்தியை,

'கோட்டு மீன் கெண்டி' என்னும் பாடல் வரியால் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2010). பரதவர்களது வலையைத் துண்டு துண்டாகக் கிழித்து அச்சத்தைக் கொடுக்கும் கோட்டினைக் கொண்டது இம்மீன் என்ற செய்தியை நற்றிணை தருகிறது (Puliyur kesigan, 2018). குன்று போல் மணல் குவிந்த இடத்தில் கரையில் வந்து கிடக்கும் சுறாமீன். இதன் இறைச்சியைப் பரதவர்கள் கவர்ந்து பாக்கத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தனர் என்ற செய்தியை,

“ . . . . . புதுவலைப் பரதவர்

மோட்டு மணல் அடைகரைக் கோட்டு மீன் கெண்டி

மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்”

என்ற பாடலால் அறியலாம் (Puliyur kesigan, 2010). சுறாமீனின் தசைகளை வெயிலில் காய வைத்து கருவாடாக்கினர் என்ற செய்தியை,

“நிணச்சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி

இனப்புள் ஒப்பும் எமக்கு நலன் எவனோ?”

என்னும் பாடல்வரிகள் கூறுகின்றன (Puliyur kesigan, 2018). சுறாவில் கொம்பன் சுறா, புலிமுகச்சுறா, மாட்டுச்சுறா, பால்சுறா என்று பல வகைகள் உள்ளன. இதில் மருத்துவத்திற்குப் பால்சுறா பயன்படுகிறது. இம்மீன் தென்னிந்திய கடற்கரை ஓரங்களில் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது.

முடிவுரை

நெய்தல் திணை மக்கள் தங்கள் வாழிடத்தைச் சுற்றிக் காணப்பட்டப் பொருட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். அவர்களிடம் வழக்கிலிருந்த பொருள்சார் பண்பாட்டு கூறுகள் அனைத்தும் அக்கால வாழ்க்கை மற்றும் பண்பாட்டினை எடுத்தியம்புவதாக அமைந்துள்ளன. எனினும் இப்பொருள்சார் புழங்கு பொருட்கள் அனைத்தும் நெய்தல் நில மக்களின் திணை சார் அறிவினையும், நுட்பத்தையும் புலப்படுத்துவதாக விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

References

- Bhakthavatsala Bharathi, S., (1980) Panpattu Manidaviyal, Meyyappan Publishing, Chidambaram, India.
- Chellam, N., Uma Mageshwari, S., (2021), Food thy be medicine – A perspective from ancient Tamils, International Research Journal of Tamil, 3(3), 7-21. <https://doi.org/10.34256/irjt2132>
- Mooventhan, P.S., (2016) Perumpanarrupadai Sirupanarrupadai, Kalaigan Pathippagam, Chennai, India.
- Naseemdeen, P., (1989) Idukki Mavatta Pazhangudi Makkalin Vazhlakkattiyal, Annam Pathippagam, Sivagangai, India.
- Puliyur Kesigan, (2005) Pathitrupathu, Paari Niliyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2010) Agananooru, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2011) Purananuru, Paari Niliyam, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2018) Natrinai, Paari Niliyam, Chennai, India.
- Sasireha, P., (2021), Religious work of the Nayanmars who volunteered for the sacred offering of Food, International Research Journal of Tamil, 3(2), 78-86. <https://doi.org/10.34256/irjt21211>
- Singaravadelan, Ara., (2005) Ainkurunuru Moolamum Uraiyum, Koviloor Madalayam, Koviloor, India.
- Venkatasami Nattar, N.M., (2008) Silappathikaram, Ramaiya Pathipagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License